

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เพื่อเสนอแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยว ประชาชนและเจ้าหน้าที่ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันทางกายภาพของพื้นที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ ประกอบด้วยส่วนที่เป็นแผ่นดิน พื้นที่ชุ่มน้ำและทะเลสาบ มีความหลากหลายทางชีวภาพทั้งพืช สัตว์และวิถีชีวิตชาวบ้านริมน้ำที่มีความน่าสนใจ

แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง มีดังนี้

1. บริเวณควนขี้เสียนและควนเค็งในเขตแรมซาร์ ควรจัดเป็นเขตหวงห้าม
2. บริเวณป่าสงวนแห่งชาติคลองยวน , ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านในลุ่ม - ป่าบ้านกุ่มแป , ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขียว ควรจัดเป็น เขตสงวนสภาพธรรมชาติ
3. บริเวณที่สำรวจพบว่าเป็นพื้นที่ล่อแหลมเกิดไฟป่าบ่อยและพื้นที่ถูกรุกรานบุกรุก ควรจัดเป็น เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ
4. บริเวณที่มีสภาพป่า พืชและสัตว์ มีความสวยงามน่าสนใจ ควรจัดเป็น เขตศึกษาหาความรู้ ในรูปการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ- โดยอนุญาตให้เข้าไปทำกิจกรรมได้ตามขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่และกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ตามศักยภาพที่พื้นที่จะรองรับได้

5. บริเวณที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย หน่วยพิทักษ์ป่า สถานีควบคุมไฟป่าควนเคร็งและศูนย์ศิลาปะหิวป่าเขียวในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ควรจัดเป็นเขตบริการ

6. บริเวณพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครอง จัดเป็น เขตกิจกรรมพิเศษ การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง มีดังนี้

1. เขตหวงห้าม กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่าย ๆ
2. เขตลงวนสภาพธรรมชาติ กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่าย ๆ
3. เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่าย ๆ
4. เขตเพื่อการพักผ่อนและศึกษาหาความรู้ กำหนดเป็นเส้นทางศึกษาธรรมชาติทางเรือ , เส้นทางศึกษาธรรมชาติโดยจักรยาน , สถานที่พักผ่อนกางเต็นท์ , บริเวณที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจและม้านั่งพักผ่อน

5. เขตบริการ กำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

(1) สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้มาเยือน ได้แก่ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ, ห้องน้ำสาธารณะ, ท่าเทียบเรือท่องเที่ยว, ศาลาพักผ่อนริมน้ำ, ม้านั่ง, ทางเดินเท้าและสะพานเดินเท้า, ถังขยะ, ลานจอดรถ, ป้ายเขตห้ามล่าสัตว์ป่า, ร้านอาหาร, อาคารห้องประชุม , ค่ายเยาวชนและบ้านพักรับรองแขกพิเศษ

(2) สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่ ได้แก่ อาคารที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่า , อาคารร้านค้าสวัสดิการ , บ้านพักเจ้าหน้าที่ , ป้อมยาม/ด่านตรวจ , ระบบกำจัดขยะ , ระบบบำบัดน้ำเสีย , ระบบน้ำใช้และถังเก็บน้ำ , ระบบไฟส่องสว่างและระบบแสงสว่าง, อาคารซ่อมบำรุงเรือ

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ธรรมชาติ ได้แก่ ป้ายสื่อความหมายธรรมชาติ , หอดูนก , ทางเดินเท้าและเส้นทางขี่จักรยาน

6. เขตกิจกรรมพิเศษ ไม่มีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครอง

The purpose of this research was to study physical environment of ecotourism area in Tha Le Noi Non-Hunting Area, Pattalung province in order to proposed guidelines for land usage by zoning and to designed facilities to ecotourism. The data were collected by interviewing tourists, local people and the anthonities in Tha Le Noi Non-Hunting Area, and by surveying.

The results of the research were found that there were 3 types of land : land, wetland, which were full of the biodiversity of plants, wildlife. Also the life style of local people was uniked and interested.

A development of ecotourism area in Tha Le Noi Non-Hunting Area, Pattalung province showed that,

1. The area of Khoun Kee Sean and Khoun Kreng in Ramsa Site should be reserved as a strict nature reserve zone.
2. The area of Klong Youn national forest, Pha Ban Nai Lum – Pha Ban Kum Paa national forest, Pha Keai National forest should be reserved as a primitive zone.
3. The area that were easily damaged by fire and by local people's trespassing should be reserved as a recovery zone.
4. The area that were undamaged, full of the biodiversity of plant and wildlife people should be reserved as a outdoor recreation, these zone was suitable in for many activities according to potential of carrying capacity.

5. The area of Tha Le Noi Non-Hunting Area ,protective forest unit , Khoun Kee Sean control fire station , and Art Career Center were intensive use zone.

6. The area of residential area were special use zones.

The tourism facilities in Tha Le Noi Non-Hunting Area showed that,

1. Strict nature reserve zone were decided the boat sight seeing Trial and Board walk.

2. Primitive zone were decided the boat sight seeing trial and board waik.

3. Recovery zone were decided the boat sight seeing trial and board walk.

4. Outdoor recreation zone were decided were boat sight seeing trial , bike trail , tent camping / campsite ,recreation area were little hut and benches.

5. Intensive use zone were decided were,

(1) Facilities for visitor were the visitor center ,the interpretive center ,toilet , port , little hut, benches , trails , garbages , parking area ,sign of Tha Le Noi Non-Hunting ,food shop and shop for park's offices , meeting room ,young camping center and VIP guest room.

(2) Facilities for park's offices were office , guard posts , check points , garbage disposal system ,sanitary ,water system ,lighting system , signs and workshop.

(3) Facilities for nature zone were birds seeing tower ,trail , board walk and bike trail.

6. There were no tourist facility in special use zone because of residential area.